

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 403/2014
12.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног А.Г., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног А.Г., адвоката Б.Т., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 804/10 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 131/13 од 04.02.2014. године, у седници већа одржаној, 12.06.2014. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног А.Г., **УКИДАЈУ СЕ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду Км 804/10 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 131/13 од 04.02.2014. године, само у делу који се односи на одлуку о трошковима одбране малолетног сада пунолетног А.Г., те се предмет враћа Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање у том делу, док се у преосталом делу исти захтев за заштиту законитости **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 804/10 од 25.04.2013. године, према малолетном, сада пунолетном А.Г. изречена је васпитна мера посебне обавезе да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација у трајању од 40 часова у периоду од шест месеци колико може трајати ова посебна обавеза, а у случају неиспуњења иста васпитна мера може бити замењена неком другом обавезом односно неком другом васпитном мером.

На основу одредбе члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица (ЗМ) истим решењем, трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда, осим трошкова браниоца адв. Б.Т. који је ангажован по пуномоћју. На истоветан начин одлучено је о трошковима одбране малолетног Б.Ш., адвоката Н. и Б.Д., а оштећена је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 131/13 од 04.02.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца малолетног, сада пунолетног А.Г., изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Км 804/10 од 25.04.2013. године.

Бранилац малолетног, сада пунолетног А.Г., адвокат Б.Т., на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП-а, против наведених правноснажних решења, поднео је захтев за заштиту законитости, из законских разлога предвиђених чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а у вези са одредбом члана 447. став 2. ЗКП-а (члан 375. став 1. старог ЗКП-а), одредбом члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, одредбом члана 439. тачка 1. ЗКП-а, те у вези са одредбом члана 441. став 4. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд након што утврди да је захтев основан донесе пресуду у смислу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а којом се побијана решења преиначују у ослобађајуће пресуде, те да у смислу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица (ЗМ) у вези са чланом 423. ЗКП-а донесе решење којим се поступак према малолетном сада пунолетном А.Г. обуставља или да побијана решења укине и предмет врати другом већу првостепеног суда на поновно одлучивање те да на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а у вези са чланом 79. ЗМ донесе решење којим се одређује да трошкови кривичног поступка за малолетног, сада пунолетног, А.Г. падају на терет буџетских средстава.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости поднетог од стране браниоца малолетног, сада пунолетног, А.Г., адвоката Б.Т., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, сада пунолетног, А.Г., налазећи да није неопходно њихово присуство седници већа, те да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, 72/2011), нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан, само у делу који се односи на трошкове одбране малолетног сада пунолетног А.Г., адвоката Б.Т., док је у односу на остале истицане повреде закона неоснован.

Из списка предмета произлази да је према малолетном, сада пунолетном, А.Г., решењем Вишег суда у Новом Саду Км 804/10 од 25.04.2013. године изречена васпитна мера посебне обавезе да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација у трајању од 40 часова у периоду од шест месеци, колико може трајати ова посебна обавеза. Ово решење Вишег суда у Новом Саду потврђено је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 131/13 од 04.02.2014. године.

Одредбом члана 73. став 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица (ЗМ) прописано је да се на седницу већа позивају малолетник и његови родитељи, усвојилац, односно старалац, јавни тужилац за малолетнике, бранилац и представник органа старатељства, а да седници обавезно присуствују јавни тужилац за малолетнике,

бранилац и представник органа старатељства, а чланом 48. у ставу 1. ЗМ прописује да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка.

Одредбом члана 79. став 1. ЗМ прописано је да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинско-правног захтева само ако је малолетнику изрекао казну. Ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Код напред наведеног стања у списима предмета: да је бранилац малолетног, сада пунолетног, А.Г., лица против кога је вођен поступак, присуствовао седници већа приликом изрицања васпитне мере, те с`обзиром на напред цитиране законске одредбе ЗМ (које су *lex specialis* у односу на одредбе члана 261-268. ЗКП-а којима се регулишу трошкови кривичног поступка) којима је предвиђено да трошкови поступка, у тој процесној ситуацији падају на терет буџетских средстава суда, првостепени и другостепени суд су својим поступањем везано за трошкове браниоца малолетног сада пунолетног А.Г. повредили одредбе члана 79. став 1. ЗМ у вези члана 73. став 4. ЗМ у вези члана 261. став 1. тачка 7. ЗКП-а.

С`обзиром да је чланом 4. ЗМ прописано да се одредбе Кривичног законика, Законика о кривичном поступку и Закона о извршењу кривичних санкција и други општи прописи примењују ако нису у супротности са овим Законом, Врховни касациони суд је нашао да је наведеним поступањем првостепеног и другостепеног суда у побијаним решењима учињена повреда у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка из члана 441. став 4. ЗКП-а, због које су побијана решења морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, у делу који се односи на трошкове одбране малолетног сада пунолетног А.Г., браниоца адвоката Б.Т., а што је истакнуто у захтеву браниоца.

Поред тога у захтеву је указивано и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а наводима да се побијане одлуке заснивају на медицинској документацији која није оригинална већ је фотокопирана, као и на исказу сведока С.Т. из припремног поступка који је прочитан у смислу члана 337. став 1. ЗКП-а, мада је исти сведок био доступан државним органима у другом поступку.

И ове наводе у захтеву Врховни касациони суд оценио је као неосноване, с`обзиром на то да су исти наводи већ истицани у поступку по редовном правном леку браниоца малолетног, сада пунолетног А.Г., те Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Бранилац малолетног, сада пунолетног А.Г., захтевом указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а да дело за које је његовом брањенику - учествовање у тучи из члана 123. КЗ, изречена васпитна мера, није кривично дело. Дакле, бранилац се у захтеву позива на дозвољени разлог за

подношење овог ванредног правног лека, у смислу разлога прописаних чланом 485. ЗКП-а, међутим наводима да је суд одлуке засновао на исказу оштећене Н.Б., а да при томе није узео у обзир њену изјаву да има психичких проблема; да суд није правилно ценио исказ сведока С.М.; да између удараца које је задобила оштећена Н.Б. и повреда описаних у фотокопираној медицинској документацији не постоји узрочно-последична веза, суштински се побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања - одредба члана 440. ЗКП-а, што није законом прописани разлог у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а за подношење захтева за заштиту законитости, те о том делу захтева Врховни касациони суд није одлучивао.

Захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног А.Г., другостепено решење се побија и наводима да је другостепени суд повредио закон на штету малолетног, сада пунолетног А.Г., јер на седницу већа није позвао браниоца, а исти је у жалби ставио предлог да у смислу члана 375. став 1. ЗКП-а буде позван на седницу већа, те је према ставу одбране другостепени суд повредио закон на штету малолетног сада пунолетног А.Г. поступајући противно одредбама члана 447. став 2. ЗКП-а (члана 375. став 1. старог ЗКП-а), а како се ради о повреди одредбе члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП у вези одредбе члана 73. став 4. ЗМ и чл. 49. став 1. ЗМ, која није прописана чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП као разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд о истој није одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд, је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**